

Sarah Marijnissen

Het mooiste gezicht van Zutphen van deze week spreek ik op een prachtige, zonnige ochtend. Ze begint haar verhaal door te vertellen dat ze werd geboren in Oss, in een middenklasse gezin. Haar vader overleed toen ze pas dertien jaar oud was. Als kind was ze vooral gericht op anderen en weinig geaard in zichzelf, waardoor ze aanvankelijk ook geen idee had wat ze beroepsmatig wilde doen. Uiteindelijk volgde ze de kleuteropleiding in Nijmegen, haalde haar hoofdakte en stond voor klassen met soms wel 46 kinderen. Dat was onbevredigend en ging pedagogiek en andragogiek studeren. Ze dacht daar te leren hoe 46 kinderen de kans op ontplooiing te kunnen bieden. Vervolgens gaf ze les aan de pedagogische academie De Klokkenberg. Toen al realiseerde ze zich dat veel van haar werk zou bestaan uit zoals ze het omschrijft als: 'kijken kijken, kijken' in plaats van sturen. Kinderleed, veroorzaakt door het niet gezien worden van kinderen in wie ze werkelijk zijn, in hun behoeften, zal een thema blijven in haar werk.

Door intensief te observeren en het gebruik van video om eigen handelen van studenten voor de klas beter te begrijpen, raakte ze geïnspireerd om filmmaker te worden. Ze verhuisde naar Amsterdam en deed tweemaal auditie voor de filmacademie, maar werd helaas beide keren afgewezen. Toch wist ze zelfstandig, met behulp van subsidie, een film te maken over vrouwengeschiedenis, over haar eigen roots. Daarna studeerde ze vier jaar visuele communicatie aan de Rijksacademie voor Beeldende Kunsten in Amsterdam. Toen ze daarna tijdelijk een documentairemaker mocht vervangen aan de UvA, maakte ze in coproductie met de NOS de indrukwekkende documentaire 'Gezocht: lieve vader en moeder' (1987), over seksueel misbruik bij baby's en jonge meisjes.

Vanaf begin jaren '90 was ze naast maker ook docent aan de filmacademie. Na jaren van intensief werken, raakte ze in 1998 overspannen en stortte in. Dankzij meditatie herstelde ze langzaam en werkt ze sinds 2000 voor de Boeddhistische Omroep. De mensen en de energie in Zutphen inspireerden haar voor films als 'Wat zingt er' (2023) en 'Goed leven, goed sterven' (2024). De meeste van haar films zijn de laatste jaren een neerslag van haar persoonlijke zoektocht naar haar plek in dit leven en wat daarbij in de weg zit. Zo maakte ze het tweeluik 'Moeders zijn ook dochters' (2021). Waarna haar onderzoek naar de relatie met haar zo jong overleden vader volgde. Dat werd het tweeluik 'Dochters & Vaders'. Dat was bevrijdend én het voelde naakt en zoekend. Want wie komt er achter die gewoonten en conditioneringen tevoorschijn? En, vroeg zich af: Wie ben ik? Uit welke bron put ik? En, wat kom ik hier doen op aarde? Deze vragen, die velen zich in deze verwarrende en onveilige tijd stellen, onderzocht zij dit keer met twee anderen uit Zutphen, geochemicus Martin Veul en Nienke Stoop, deskundig op het gebied van hartcoherentie en de eerste 1000 dagen van een mensenleven. Dit nieuwe tweeluik: 'je hart als poort' wordt op 16 en 23 november a.s. door KRO-NCRV uitgezonden op NPO 2, 15.25u.

Ze vertelt hoe deze film een lang maakproces werd en een ware bewustzijnsreis. Twee hartinfarcten en een bijna-dood-ervaring maakten dat haar kijk op leven en dood zich verdiepte. Juist dit onderzoek naar 'je hart als poort', samen met Nienke en Martin, schijnt het licht op ons mensen als veel meer dan een lichaam. We zijn scheppende wezens waarbij we allemaal in een wirwar met elkaar zijn verbonden, vertelt ze. Leven vanuit je eigen levenskracht en niet langer vanuit aangeleerde conditioneringen, maakt dat je kunt meeveren met de flow van het leven. Dat maakt vrij, alles stroomt meer moeiteloos en het leven geeft plezier, diepgang én stilte. Want daarin zit alles! Sinds 2018 woont deze bevlogen programma- en documentairemaakster met veel plezier in Zutphen en is niemand minder dan Sarah Marijnissen!